

Fleur Leussink

Mijn leven als medium

HOE JIJ OOK KUNT COMMUNICEREN
MET HET UNIVERSUM

Spectrum

Oorspronkelijke titel: *Moving Beyond*

Oorspronkelijke uitgave: First published in Great Britain in 2021 by Yellow Kite. An Imprint of Hodder & Stoughton. An Hachette UK company

Vertaling: Hennie Volkers, Marieke van Muijden

Omslagontwerp: Pinta Grafische Producties

Opmaak: Elgraphic

ISBN 978 90 00 37893 7

ISBN 978 90 00 37894 4 (e-book)

NUR 728

© 2021 Fleur Leussink

© 2021 Nederlandstalige uitgave: Uitgeverij Unieboek |

Het Spectrum bv, Amsterdam

Eerste druk, 2021

Spectrum maakt deel uit van Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,
Postbus 23202
1100 DS Amsterdam

www.spectrumlifestyle.nl

 Spectrum Lifestyle Boeken

 spectrumboeken

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit boek is bedoeld als naslagwerk, niet als medische handleiding. De verstrekte informatie dient als hulp bij het nemen van afgewogen beslissingen over het eigen welzijn. Het is niet bruikbaar als vervanging van welke medische behandeling dan ook. Raadpleeg bij vragen of lichamelijke problemen een arts. De uitgever en auteur zijn niet aansprakelijk voor nadelige gevolgen die door gebruik van dit boek ontstaan.

Frits
Marietje
Harry
Tony
Piet
Elise
Pat
Alex
Phoebe

Jullie zijn de echte leraren, op elk niveau

INHOUD

INLEIDING	9
INTUÏTIE	21
1 <i>Het geesteslichaam</i>	23
2 <i>Onverwachte intuïtie</i>	42
3 <i>Te veel of te weinig voelen</i>	66
4 <i>Intuïtie op verzoek</i>	89
BOVENNATUURLIJKE VERMOGENS	113
5 <i>Bovennatuurlijke vaardigheden</i>	115
6 <i>De toekomst voorspellen en vormen</i>	134
7 <i>Doel</i>	158
COMMUNICEREN MET DE GEESTEN	177
8 <i>Overgangsmomenten in het leven</i>	196
9 <i>De taal van de geestenwereld</i>	215

10	<i>Tekens</i>	215
11	<i>De wetten van de geestenwereld</i>	232
12	<i>Geloof</i>	247
	NAWOORD	261
	BOEKENLIJST EN BRONVERMELDING	265
	DANKWOORD	267
	OVER DE AUTEUR	271

Inleiding

Als ik op feestjes zeg dat ik met mensen die zijn overgegaan communiceer, vallen de gesprekken vaak plotseling stil. Als de mensen zich dan herpakt hebben, zeggen ze vaak dat ze helemaal niet verwacht hadden dat ik dit werk doe, omdat ik er verrassend ‘normaal’ uitzie. Ook verbaast het ze dat ik vroeger ook sceptisch was wat deze dingen betreft. En misschien nog wel tegenstrijdiger is dat ik al tien jaar als medium werk en meer dan 15.000 readings heb gedaan, maar toch nog een bepaalde scepsis heb die ik maar niet kwijt-raak. Als jij sceptisch bent ten aanzien van paranormale readings en communicatie met geesten, mag je van me aannemen dat ik dat ook ben. Ik heb readings gegeven aan mensen uit alle lagen van de bevolking, van rouwgroepen voor moeders tot beroemdheden, en ik vraag me nog steeds af: is dit wel echt?

JEUGD

Als kind was ik niet sceptisch. Dat zijn kinderen van nature niet. Ze zijn nog steeds verbonden met de geest binnen in hen. Dat was voor mij niet anders, alleen zag ik de wereld waarschijnlijk niet net als jij. Ik zag kleuren om levende mensen heen, en ik zag overledenen. Het was niet echt moeilijk om mijn geheim niet aan de buitenwereld te vertellen, want op alle andere vlakken was ik een normale zesjarige. Mijn haar was in een pony geknipt, ik had bolle wangen, was wat vroegwijs en had een hekel aan dutjes doen.

De eerste zeven jaar van mijn leven bracht ik in Nederland door, waarna we naar Houston, Texas verhuisden. Het waren heerlijke jaren, en mijn ouders namen het goed op dat ik geesten zag. Thuis mocht ik vertellen over alles wat ik zag en voelde, maar al snel leerde ik dat ik mijn ervaringen op school voor me moest houden. Gelukkig gaven mijn ouders me nooit het gevoel dat ik iets verkeerd deed of raar was. Mijn moeder is altijd geïnteresseerd geweest in het bovennatuurlijke en pakte mijn gave op door veel new age-boeken te kopen en zo te proberen het te begrijpen. Mijn vader was overtuigd van de mediamieke gaven van zijn dochter en nam me vaak mee naar de winkel om de loterijgetallen te voorspellen. We hebben de loterij nooit gewonnen (mijn moeder vertelde hem altijd geërgerd dat dat niet de bedoeling van mijn gave was), maar we hadden altijd heel veel plezier met de pogingen. Ik weet zeker dat ik zonder hun steun niet het medium zou zijn geworden dat ik tegenwoordig ben.

Toen ik ouder werd, kreeg ik steeds minder vaak bezoek van geesten – en dus verlegde ik mijn aandacht naar mijn studie medicijnen. Doordat ik een beurs won van de *Coca-Cola*

Scholars foundation kon ik op UCLA (de Universiteit van Californië in Los Angeles) terecht als student medicijnen met als hoofdvak neurologie. Ik was opgelucht; ik had al jarenlang niets abnormaals gezien, gevoeld of gehoord – lang genoeg om mezelf ervan te overtuigen dat ik het me had verbeeld.

Het ging allemaal goed, tot ik in mijn eerste studiejaar onverwacht ziek werd. De symptomen waren uit het niets opgekomen, en geen dokter kon vinden wat er aan de hand was. Uit pure wanhoop maakte ik een afspraak met een medium. Zonder ook maar iets over me te weten, zei ze: ‘Je bent een medium. Je leeft niet het leven waarvoor je bedoeld bent, en als je dat niet gaat doen, zul je heel ziek worden en misschien wel sterven.’ Ik was verbaasd. Niet omdat ze me vertelde dat ik een medium was, want dat wist ik al. Ik was verbaasd omdat ik het geen prettig vooruitzicht vond om te sterven. Ik verliet haar kantoor, kwaad omdat er een hogere macht was die mijn leven leek te bepalen. Maar ik wilde niet doodgaan, en dus begon ik met mediteren. Ironisch genoeg was het die angst om te sterven die ervoor zorgde dat ik ging proberen mijn gave te begrijpen, en die er uiteindelijk toe leidde dat het communiceren met overledenen mijn werk zou worden.

MIJN EERSTE READINGS

Het was niet gemakkelijk voor me om te accepteren dat ik een medium was. Ik was in de war, bang en boos. Ook was ik ongelooflijk sceptisch, en dat ongeloof werd nog groter toen ik tijdens de colleges leerde hoe gemakkelijk onze hersenen iets geloven wat er niet is. Ik besloot een experiment te doen. Ik

ging gratis readings aanbieden om rationeel naar de bovenna-tuurlijke en geestelijke informatie te kunnen kijken, de werke-lijkheid van elke situatie te analyseren en de vraag *Is het echt?* te kunnen beantwoorden.

Mijn allereerste readings gaf ik in de piepkleine inloopkast van mijn kamer op de universiteit. Terwijl mijn kamergenote haar huiswerk voor Spaans deed, gaf ik telefonische readings in de kast, met mijn rug tegen mijn kleren gedrukt. In die eer-ste jaren was ik doodsbang dat mijn vrienden het te weten zou komen. Ik durfde mijn kamergenotes niet te vertellen wat ik in die kast deed, maar vond op de een of andere manier dat uren-lang zonder reden in een piepkleine kast zitten niet zo vreemd was. Gelukkig waren ze verrassend opgewonden toen ze de waarheid hoorden.

Ik kon de gezichten van mijn cliënten niet zien. De sessies vonden per telefoon plaats en de mensen mochten alleen maar met ‘ja’ of ‘nee’ antwoorden. Na een reading zette ik mijn ‘we-tenschappelijke pet’ op en luisterde ik de opname die ik altijd maakte af. Ik noteerde alle feiten die ik in de reading had ge-noemd en gaf ze punten. Daarna rekende ik uit hoe accuraat de hele reading was geweest. Ik zal je de suffige afwijkingen be-sparen en je gewoon vertellen dat ik tot mijn verbazing voor 80 tot 90 procent nauwkeurig was. Ik werd steeds nieuwsgieriger. Voor het eerst durfde ik eraan te denken dat er misschien toch iets van waarheid aan dit hele spirituele gebeuren zat.

Wat ik niet kon meten, was de impact die het had. Ik kreeg bedankkaartjes van mensen die schreven dat hun leven was veranderd, dat ze geen antidepressiva meer gebruikten of dat ze voor het eerst sinds jaren weer het gevoel hadden dat ze leefden. Ik moest huilen toen ik een kaartje kreeg van een man

die helemaal geen reading had gehad. ‘Dank je wel dat je me mijn vrouw terug hebt gegeven,’ schreef hij. ‘Sinds de dood van onze zoon, tien jaar geleden, was het alsof ze niet meer bij ons was. Mijn andere kinderen hebben hun moeder terug.’ Die dankbaarheid had een enorme impact op mijn geest, en ik besepte dat dit was waar mijn geest zo naar verlangde, ook al had ik altijd gedacht dat ik dit helemaal niet wilde.

De hele tijd dat ik me zo veel zorgen had gemaakt over de werkelijkheid van een geestelijke wereld had ik nooit echt na-gedacht over de behoefte die er bestond aan dit soort heling. Nog opvallender was dat ik nooit het gevoel heb gehad dat ik de verbinding tussen mijn cliënt en hun geliefden tot stand had gebracht; die had altijd al bestaan. Ik was de vertaler, het was mijn taak om als brug te dienen en een hereniging tussen mijn cliënt en zijn of haar geliefde, of met zijn of haar eigen geest, te vergemakkelijken. De verbinding was nooit verbroken, ze wa-ren alleen de weg terug naar huis kwijtgeraakt.

VERWERKEN EN HELEN

Op een feestje zei iemand eens tegen me: ‘Ik zeg niet dat ik er niet in geloof, ik zie er alleen het nut niet van in.’ Dat vond ik opvallend, want het was precies het tegenovergestelde van wat ik voel. Ik heb nog steeds perioden waarin ik sceptisch ben, maar ik twijfel nooit aan de reden waarom ik dit werk doe. Ik werk aan verwerking, en ik blijf dat doen omdat het levens verandert.

Het ontroert me wanneer ik iemand in verbinding breng met een geliefde die is overgegaan. Dat is geen trucje voor op

een feestje of een tovershow van een mentalist, maar heeft iets heiligs. Ik heb getuige mogen zijn van heling, groei en verlichting. De afronding van het verwerkingsproces is iets echts, en professionals in de gezondheidszorg hebben het verschil gezien dat het kan maken. In het begin was ik verbaasd als mijn cliënten me vertelden dat ze door een therapeut of arts naar mij waren doorverwezen. Nu raad ik mijn cliënten zelf ook vaak bepaalde professionals en andere bronnen aan.

Ik vind het een grote eer dat mensen ervoor kiezen om hun grootste kwetsbaarheden met me te delen. Bijna iedereen huilt. Ik herinner me Tony nog goed, een gespierde man van meer dan honderd kilo met een gezicht vol tatoeages, die tranen met tuiten hilde toen ik hem vertelde dat de geest van zijn moeder bij ons in mijn kantoor was. Ik had niet verwacht dat deze stoere man zou gaan huilen, maar hij was overmand door emoties toen ze hem vertelde dat het in orde was dat hij haar laatste momenten op aarde had gemist omdat hij in de gevangenis zat. Zijn moeder verzekerde hem dat ze van hem hield. Mensen gaan, net als Tony, zo vaak met opgezette ogen en tranen op hun wangen naar buiten dat de receptioniste (die niet wist wat voor werk ik deed) een paar weken nadat ik in het kantoor was begonnen te werken, vroeg wat ik wel niet met ze uitvoerde.

Het is moeilijk om te beschrijven wat er binnen de vier muren van mijn kantoortje gebeurt. Om te beginnen wordt er geen salie gebrand; de kamer is goed verlicht en het lijkt op het kantoor van een normale therapeut. Er hebben al veel verschillende mensen op mijn bank gezeten, stoere mannen als Tony, maar ook beroemdheden. Ik ben gaan beseffen dat we allemaal wel eens een geliefde hebben verloren en dat we alle-

maal betekenis in ons leven zoeken, hoe we er ook uitzien en hoe beroemd we ook zijn.

Soms ben ik verbaasd of zelfs verbijsterd door de consequenties van een reading, omdat ze verstrekkende domino-effecten kunnen hebben. Het duidelijkste voorbeeld van de effecten die een reading kan hebben, is misschien nog wel dat van Grace, een vrouw van in de vijftig, die altijd al had geweten dat ze geadopteerd was. Toen ze een jaar of twintig was had ze privédetectives ingehuurd omdat haar ouders niet op haar geboortebewijs stonden. Ze schreef zich later nog in bij *23andMe* en *Ancestry*, maar haar zoektocht naar haar vader liep steeds op niets uit.

Jaren later hoorde ze van een vriendin over mij, en ze maakte een afspraak. Toen ze me later het verhaal weer vertelde, zei ze: ‘Je was een poosje stil, en daarna zei je: “Ik zie niet dat je biologische vader overleden is. Ik denk niet dat hij in de wereld van de geesten is, maar nog leeft. Hij woont in een andere staat, en ik krijg de naam Robert door.” Je zei het zo terloops dat ik niet anders kon dan nog een laatste keer gaan zoeken.’ Nog dezelfde dag huurde Grace een privédetective in. Ze typte *Robert* in op het formulier – de naam die ze tijdens de reading had doorgekregen – en haar eigen geboortedatum. De dag daarop kreeg ze een telefoontje: ‘We hebben je vader gevonden; hij heet Robert en hij woont in West Virginia.’ Grace en haar biologische vader praten nu elke dag met elkaar. Ze zijn herenigd met andere familieleden, en hij noemt haar zijn wonder.

Ik denk ook dat het een wonder is. De verhalen vervelen me nooit; ik vind ze nog steeds ongelooflijk – en dat terwijl ik ze ook heb doorleefd.

ANDEREN IETS LEREN

Ik heb de vraag *Is het wel echt?* in de ijskast gezet en ben me met de vraag *Hoe werkt het?* bezig gaan houden.

Ik beseftte dat de vraag *Bestaat mediumschap wel echt?* nogal nutteloos en beperkend is. Hij is nutteloos omdat het onmogelijk is om te bewijzen dat er buiten onze fysieke werkelijkheid iets bestaat; we zitten eraan vast. We kunnen ons er niet van losmaken om onszelf vanuit een lichaam-loze hoek te bestuderen. We worden erdoor beperkt, omdat we niet kunnen onderzoeken hoe buitenzintuiglijke waarneming werkt als we niet geloven dat het bestaat.

Anekdotisch is wel dat er op de vraag *Is het wel echt?* een gemakkelijk en duidelijk antwoord kan worden gegeven: JA. Ik heb mijn eigen ervaringen, maar ik weet dat anderen die ook hebben. Als ik op een feestje vertel dat ik medium ben, reageert bijna iedereen met een verhaal over *een of andere* ervaring waarin ze iets onverklaarbaars hebben gevoeld, gezien of gehoord. Zelfs de grootste ongelovige kent wel een of twee verhalen over een moment dat onlogisch, onverklaarbaar of misschien zelfs wel een beetje magisch was. En al die verhalen beginnen met een soort disclaimer, bijvoorbeeld: 'Je moet niet denken dat ik raar ben, maar...', 'Ik ben iemand die logisch nadenkt, maar toch...', of: 'Ik heb dit nog nooit aan iemand verteld...' Ik begrijp dat wel, ze willen niet dat iemand denkt dat ze gek zijn.

Het is geen verrassing voor me dat bijna iedereen wel in elk geval één zo'n ervaring heeft; ik weet dat het vermogen om iets op een andere manier te voelen dan met de vijf zintuigen aangeboren is en dat iedereen daarin door kan groeien. Ik heb

duizenden mensen iets geleerd, werktuigen aangereikt om verbinding te maken met hun intuïtieve en bovennatuurlijke vaardigheden en de geest van hun geliefden beter te kunnen voelen. Iedereen kan dat leren, zonder uitzondering. Dat betekent niet dat ik iedereen leer om als medium te gaan werken – het overgrote deel van mijn leerlingen volgen mijn lessen niet om readings voor anderen te gaan doen. Mijn leerlingen willen de vluchtige intuïtieve momenten die ze al hebben, gaan begrijpen. Ze willen thuiskomen bij zichzelf en de antwoorden in zichzelf vinden in plaats van daar in de buitenwereld naar te zoeken. Ze verlangen naar een gelijkmatiger verbinding met de geest van hun geliefden.

Niet iedereen die deze vaardigheden ontwikkelt, hoeft als medium te gaan werken. Dat zou hetzelfde zijn als zeggen dat iedereen die graag hardloopt een marathon zou moeten lopen. Maar het plezier dat je erin hebt als je lichaamsbeweging neemt, is het plezier dat ik iedereen toewens. En dus wens ik ook iedereen toe te mogen voelen hoe het is om een verbinding tot stand te brengen tussen je eigen innerlijke stem en die van je geliefden aan 'de andere kant'. En dat is niet een of andere rare gave, maar je natuurlijke manier van zijn.

Als je de weg naar je eigen geest en de wereld van de geesten terugvindt, kan dat voelen alsof je thuiskomt. Ik heb gezien dat het leven van een aantal van mijn leerlingen er volkomen door is veranderd. Als ik met iemand werk die niet in overeenstemming is met zijn eigen geest, merk ik vaak aan hun energie dat ze ruzie hebben met zichzelf. Afscheiding van de ziel kan aanvoelen alsof je op de automatische piloot leeft, of dat je je niet voldaan voelt terwijl je zonder succes vecht voor iets waarvan je *denkt* dat je het zou moeten doen. De reis naar de

geest binnen in je brengt je helderheid en rust. In verbinding staan met de geest betekent niet dat je altijd weet wat je moet doen, maar het biedt je een innerlijke plek die je kunt verkennen. Ook biedt het je innerlijke vrede en de wetenschap dat je nooit alleen bent en dat er altijd begeleiding voor je beschikbaar is. Het vermogen om verder te gaan dan de fysieke wereld en toegang te hebben tot je intuïtie, bovennatuurlijke vermogens en de verbinding met je geest is je geboorterecht.

ZELF AAN DE SLAG

Met dit boek wil ik je een reis naar je eigen verbinding met je geest, op aarde en aan de andere kant, aanbieden. Het is geschreven voor elk niveau. Ik heb het dan wel geschreven met beginners in gedachten, maar ik heb zelf ook nog altijd baat bij de oefeningen en dagboekantekeningen in dit boek. En elke keer vind ik dan een nieuw bewustzijn. Als het op onze spirituele zoektocht aankomt, leren we allemaal ons leven lang.

Het boek is in drie delen onderverdeeld: intuïtie, bovennatuurlijke vermogens en communicatie met de geesten (bijvoorbeeld mediumschap). Mijn definitie van intuïtie is altijd: de buitenzintuiglijke waarneming die je over jezelf ontvangt, mijn definitie van bovennatuurlijke vermogens: de buitenzintuiglijke informatie die je over anderen ontvangt en communicatie met de geesten als het natuurlijke vermogen om onze geliefden in de wereld van de geesten te voelen, horen en zien. Ik heb dit boek in drie nauw met elkaar verbonden delen geschreven omdat ik geloof dat één bewustzijnsgebied niet maximaal kan functioneren zonder de andere twee te ontwikkelen.

Ik heb aan het eind van elk hoofdstuk oefeningen gegeven en ruimte gelaten om dagboekantekeningen te maken, om je inzicht te vergroten en de dingen die je geleerd hebt toe te passen. Ik raad je aan om een dagboek in de buurt te hebben terwijl je het boek leest, om de 'zelf aan de slag'-oefeningen in het boek het beste te kunnen doen. Probeer in het begin een beetje los te laten en probeer ze